

Nr 109.

Av herr **Tjällgren**, om *höjning av tullen å hästar*.

Hästuppfödningen inom landet, som de senare åren ökat väsentligt icke minst tack vare rationellare betesvård, är nu mera fullt tillräcklig att rekrytera hästbeståndet både av kallblodiga (ardenner och nordsvenska) och varmblodiga hästar.

Importen av hästar med undantag av avelsdjur av hög klass motverkar landets av staten genom premiering understödda hästavel.

Hästaveln i landet är grundad på renavelsprincipen. I Kungl. Maj:ts reglemente för den med statsmedel understödda hästpremieringen är nämligen angivet, att vid hästarnas bedömande skall i främsta rummet fästas vikt vid känd härstamning av likartad beskaffenhet och visad god nedärvningsförmåga. Såsom likartade angives de kallblodiga hästar, som äro föremål för premiering, och vilka hästar dessutom i avseende å typ och egenskaper stå varandra nära. Det stora flertalet av de under de sista åren till landet införda hästarnas härstamning har varit okänd, och ofta hava hästarna varit av för landet främmande raser. Den införsel av dylika hästar, som ägt rum, har med vissa undantag sålunda för hästaveln icke varit av något vidare värde. Till Norrland importerade finska och lettiska hästar äro t. ex. icke av den kvalité, att de lämpa sig för avel.

Under de sista åren har hästaveln inom landet visat en avsevärd stegring. Vad de kallblodiga raserna beträffa, finnes också för närvarande ett tillräckligt omfattande avelsmaterial för att landet, om detta utnyttjas, skall kunna ernå självförsörjning med hästar. Till fördel är därför endast införsel av särskilt framstående avelsdjur.

Import av travare, som årligen förekommer, är icke nödvändig alldestund uppfödning av sådana kan ske inom landet. Att som en del hästhandlare och travsportsmän göra gällande importerade travare skulle vara nödvändiga för att stimulera totalisatorspelet, är icke med verkligheten överensstämmande. Statistiken från Solvalla visar att totalisatoromsättningen är lika stor i exempelvis rena nordsvenska lopp som i lopp där importerade hästar deltaga.

Travare av hög klass, likaväl som förstklassiga avelsdjur, stå för övrigt i så höga pris att en höjd importtull icke är avgörande för deras import.

En höjning av importtullen från 50 kronor till 200 kronor skulle genom utestängande av mindervärdiga djur bidra till avelns höjande och verka stödjande för det mindre jordbruket. För särskilt framstående avelsdjur torde möjlighet finnas för Kungl. Maj:t att medgiva införsel utan förhöjd tullavgift.

Med stöd av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att höja tullen å hästar
från nu utgående 50 kronor till 200 kronor per styck.

Stockholm den 21 januari 1933.

L. Tjällgren.